

ѿгда во Владиміръ ѿславленъ сый очима, вниде во свят-
 тѣю кѡпѣль, а єпископъ по чинѣ крещеніа возложи на
 него рѣкъ, а вѣе ѿпадє ѿ очєсъ єгѡ слѣпотѣ ѿкѡ чєшѣѣ,
 и прозрѣ, и прослави Бѡга, ѿкѡ приведє єгѡ въ истин-
 нѣю вѣрѣ, и благодарѣше Хрїстѣ Гѡспѡда, радѡсѣѣ и
 веселѣсѣ. Тѡ чѣдо видѣвше волѣре єгѡ и вѣнство, кре-
 стїшасѣ, и вѣсть радѡсть вѣліѣ Руссіанѡмъ и Грє-
 кѡмъ, а нанпачє свѣтѣмъ Анггєлѡмъ на негєсї: ѿще во
 ѡ єдіномъ грѣшницѣ кѣюшемѣ тїн радѡютѣ, кольмї
 пачє ѡ тѡль многїхъ дѡшѣхъ, Бѡга познѣвшихъ, воз-
 радѡвѣшасѣ, и Слава въ вѣшнихъ Бѡгѣ! воспѣша. Го-
 вершїсѣ крещенїє Владимірово, и волѣръ єгѡ, и вѡєвъ,
 въ Херсѡнѣ, въ лѣтѡ вѣтїѣ мїра * 5745, воплощенїѣ
 же Бѡга Слѡва въ лѣтѡ цпї. По крещенїи же приведєнѣ
 вѣсть Владиміръ царѣвна Анна, Грєчєскихъ царєй се-
 стрѣ, ѡбрѡченїѣ радї, и не по многїхъ днєхъ вѣнчанъ
 вѣсть сѣ нею въ законнїй бракъ. И возвратї Грєкѡмъ
 Херсѡнъ со всєю Таврїкією, и мїръ сѣ нїмї оутвєрдївъ,
 возвратїсѣ въ свою зѣмлю. Поѡтѣ же сѣ собѡю при-
 шѣдшаго ѿз Царѣграда сѣ царѣвною архїєрєѣ Мїхѣйла,
 и вѣсть ѡнъ пѣрвїй мнтрополїтѣ всѣѣ Руссіи. (Не тѡй-
 же сѣй Мїхѣйлъ, ѡ нѣмъ же вѣше воспєманѣсѣ, и же Ев-
 аггєлїє во ѡгнь вложївъ, и негорѣвшеє ѿз ѡгнѣ прї-
 їмѣ, оутвѣри мнѡгїѣ ѿ народа: но сѣй ѿнъ тогѡ же ѿ-
 мене, послѣднїй лѣтѣми, ѿ ѡнагѡ во пѣрвагѡ Мїхѣй-
 ла до сегѡ дрѡгѣгѡ прїєдє стѡ лѣтѣ и вѣшше.) Вѣще
 же со архїєрєємъ ѿз Херсѡна Владиміръ поѡтѣ и свѣ-
 щеннїки мнѡгїѣ, и клїрїки, и монахи. Взѣ же ѡтѡдѣ
 и мѡщи свѣтѣгѡ свѣщенномѡченнїка Влїмєнта Пѣпы
 Римскагѡ, и оученикѣ єгѡ Фїва, и свѣтѣїѣ ікѡны, и
 кнїги, и всѣкъю оутвѣрь церкѡвнѣю. Поѡтѣ же и ѡнаго
 Анастѣѣ прѡтопѡпа, и же стрѣлѡю налѣчи єгѡ, кѣкѡ взѣ-